

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.312/2017/14. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Sz. I. pártfogó ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a személyesen eljáró I.rendű alperes neve (címe) I. rendű és az Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviseleti Osztálya (címe) által képviselt **Debreceni Törvényszék** (címe) II. rendű alperesekkel szemben bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 10.P.21.557/2015/21. számú ítélete ellen a felperes részéről 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy térítsen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság részére az abban foglalt módon és határidőn belül - 160 000 (százhatvanezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

A felperes pártfogó ügyvédjének a díját az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A felperes a Megyei Jogú Város Önkormányzattal szemben keresetet terjesztett elő a Debreceni Városi Bíróság előtt, amelyben kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest, valamint arra, hogy a bíróság tiltsa el olyan eljárás kezdeményezésétől a költségmentesség vonatkozásában, amit az állampolgár nem kezdeményezett. A Debreceni Városi Bíróság a 2012. november 23. napján meghozott és 2012. december 15. napján jogerőre emelkedett 10.P.23.523/2012/2. számú végzésével elrendelte a keresetlevél áttételét a **Debreceni Törvényszék**hez. A **Debreceni Törvényszék** előtt a per a 8.P.20.019/2013. szám alatt volt folyamatban.

A **Debreceni Törvényszék** a 2013. június 18. napján meghozott 12. sorszám alatti ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte őt 36 000 Ft le nem rótt kereseti

illeték állam részére történő megfizetésére. A bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, majd figyelemmel a Debreceni Ítéltábla előtti kötelező jogi képviselőre, a kérelmére a Megyei Kormányhivatal a 2013. szeptember 2. napján meghozott számú végzésével **dr. B. B-t** - az I. rendű alperest -, mint jogi segítőként rendelte ki pártfogó ügyvédként a felperes részére.

A Debreceni Ítéltábla a 2014. március 6. napján meghozott Pf.I.20.583/2013/15. szám alatti végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül - hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, egyúttal megállapította, hogy a fellebbezéssel 801 200 Ft fellebbezési eljárási illeték feljegyzésére került sor. A megismételt eljárás a 8.P.20.338/2014. szám alatt volt folyamatban a **Debreceni Törvényszék** előtt.

A megismételt eljárásban a **Debreceni Törvényszék** 2014. június 3. napjának 9 órájára tűzött tárgyalást. A felperes és jogi képviselője, az I. rendű alperes között több e-mailváltásra került sor, személyesen azonban nem találkoztak. Az I. rendű alperes szakmai álláspontja szerint a felperes keresete megalapozatlan volt, erre figyelemmel több esetben felhívta e-mailben őt, hogy fontolja meg kereseti kérelmének fenntartását. A felperes a 2014. március hó 5. napján küldött e-mailben arról tájékoztatta az I. rendű alperest, hogy a keresetet módosítsa egy forintra. Közölte, ez a legbiztosabb, úgysem ebben a perben fog eldőlni, hogy Megyei Jogú Város hivatalai a szemetes társaságokhoz küldik írásban rögzítve jogorvoslatért a fogyatékos díjhátralékosokat. Előadta, neki már teljesen mindegy, kit mire ítélnék a Debreceni Ítéltábla bírói. A jegyző biztosan nem a szemetes társaságokhoz küldheti a díjhátralékosokat jogorvoslatért, hanem a megfelelő bíróságokhoz. A felperes ezen nyilatkozatára tekintettel válaszul az I. rendű alperes e-mailben ismételten felhívta nyilatkozattételre a felperest, hogy pontosítani kell a keresetet: egy vagy 10 millió a beadott keresettel egyezően, tehát 1 000 000 Ft-ra vagy 10 000 000 Ft-ra kérje az alperes marasztalását, ugyanis ez a perköltség miatt sem mindegy. Megkérdezte az is, hogy egyáltalán kérje-e a kártérítési összeget.

2014. március 27. napján az I. rendű alperes e-mailben kereste meg a felperest, és ebben arról tájékoztatta, hogy a nyomtatványt megkapta, s a cél az: a per úgy fejeződjön be, hogy az illeték is megszűnjön. Rögzítette, hogy a kereset 10 000 000 Ft összegre lett a felperes által beadva, majd megkérdezte a felperestől, hogy van-e ennek értelme, ha ügyis meg lehet úszni fizetés nélkül. Tájékoztatta ismételten szakmai meggyőződéséről a felperest, e körben arról, hogy a jegyző nem önszántából, hanem a hulladékgazdálkodásról és szállításról szóló törvény alapján jár el, és ez nem helyi önkormányzati rendelet. A felperes ezen e-mailben történt megkeresésekre olyan nyilatkozatot az I. r endű alperes felé nem tett, hogy a kereseti kérelmétől teljesen eláll, és kéri a per megszüntetését.

Ilyen előzményeket követően az I. rendű alperes a **Debreceni Törvényszék**hez 2014. május 21. napján benyújtott beadványában módosította a keresetet akként, hogy elállt a 10 000 000 Ft nem vagyoni kártérítéstől, és csak az 5000 Ft végrehajtási illeték törlesztését kérte arra hivatkozással, hogy keresetében a Megyei Jogú Város Önkormányzati rendelet és a hulladékgazdálkodási törvény rendelkezéseit nem helyesen értékelte.

Elfogadta, hogy a per alperese a Megyei Jogú Város Önkormányzata, egyben kérte, hogy a megállapított illeték alól a beadott költségmentességi igazolás és a nyugdíjszelvény adatai alapján a bíróság mentesítse. Beadványában rögzítette azt is, hogy a fentiek alapján kéri a végrehajtási illeték törlését, és ezzel az indulatokat is tartalmazó kereset okafogyottá vált. 2014. május 28. napján az iratok között 5. sorszám alatt elfekvő beadványában az I. rendű alperes bejelentette, hogy a felperes a Megyei Jogú Város Önkormányzat alperes ellen indított perben a nem vagyoni kártérítési igényét visszavonja elfogadva az Ítélet tábla álláspontját az alperes jogi személyiségét illetően. Kérte a teljes személyes költségmentesség engedélyezését a felperes részére, egyben kérte a tárgyalás távollétében való megtartását elfoglaltsága miatt. Beadványában kitért arra is, hogy az 5000 Ft kártérítési igénytől is eláll a felperes, melyre figyelemmel az elállás folytán kéri a teljes eljárás megszüntetését és az eljárási illeték alóli mentesítést.

A II. rendű alperes a 2014. június 3. napján megtartott tárgyalásról készült 6. sorszám alatti jegyzőkönyvbe foglaltan a pert megszüntette, és megállapította, hogy a mérsékelt illeték összege 180 090 Ft, ami az állam terhén marad. A végzésének indokolásában utalt arra, hogy a felperes 2013. január 7. napján terjesztette elő keresetlevelét a Debreceni Városi Bíróság előtt az alperessel szemben 10 000 000 Ft nem vagyoni és 5000 Ft vagyoni kártérítés megfizetése iránt. Miután a Debreceni Városi Bíróság a keresetlevelet a törvényszékhez rendelte áttenni, a törvényszék a 8.P.20.019/2013. számon folyamatban lévő eljárásban a 12. sorszám alatt hozott ítéletet. Idézte a Debreceni Ítélet tábla jogorvoslati eljárásban született határozatát, majd kiemelte, hogy a megismételt eljárásban a felperes a 2014. május 28. napján előterjesztett beadványában bejelentette a keresettől való elállását, és kérte az eljárás megszüntetését. Figyelemmel arra, hogy a tárgyaláson az alperes képviselője jelen volt, aki a felperes elállásához költségigény nélkül hozzájárult, a törvényszék a Pp. 157. §-ának e) pontja és 160. §-a alapján rendelkezett a per megszüntetéséről. Felhívta az Itv. 58. §-ának (2) bekezdésében írtakat, továbbá a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésében és a 14. §-ában írtakat, s ez alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a mérsékelt eljárási illeték a felperest megillető személyes költségmentesség miatt az állam terhén marad.

A **Debreceni Törvényszék** ezen végzésével szemben a törvényes határidőn belül a felperes terjesztett elő személyesen fellebbezést kérve annak megváltoztatását arra hivatkozással, hogy a részére kirendelt pártfogó ügyvédnek nem adott olyan megbízást, ami feljogosította volna a keresettől való elállásra, majd a fellebbezésében egyebekben az ügyre vonatkozó jogi álláspontját hangsúlyozta. A Debreceni Ítélet tábla a Pf.I.20.510/2014/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A végzésének indokolásában felhívta a Pp. 66. §-ának (1) bekezdésében és a Pp. 70. §-ának (2) és (4) bekezdéseiben foglaltakat. Ez alapján kiemelte, hogy a fél helyett az egyes perbeli cselekményeket kizáró rendelkezés hiányában a meghatalmazottja is megteheti, és a per vitelére szóló meghatalmazás főszabály szerint minden nyilatkozat és cselekmény megtételére feljogosítja a képviselőt. Miután a meghatalmazásból semmilyen perbeli cselekményre vonatkozó korlátozás nem következett, így a pártfogó ügyvéd jogosult volt a keresettől elállni, amiért az elsőfokú bíróság megalapozottan szüntette meg a pert.

A jogerős végzéssel szemben a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, mely kérelmet a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a Pfv.IV.20.466/2015/2. számú végzésével hivatalból elutasított, és megállapította, hogy a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

A felperes keresetében az I. rendű alperest 30 000 000 Ft, a II. rendű alperest pedig 10 000 000 Ft kár megtérítésére kérte kötelezni, mely per tárgyalására a Debreceni Ítéltábla a Pkk.I.20.299/2015/2. számú végzésével a Miskolci Törvényszéket jelölte ki. A felperes utóbb a keresetét akként módosította, hogy a nem vagyoni kártérítés összegét mindkét alperessel szemben leszállította egy-egymillió forint összegre. álláspontja szerint az I. rendű alperesnek nem volt jogosultsága a keresettől elállni, ugyanis őt erre nem hatalmazta fel. A II. rendű alperest pedig a Debreceni Ítéltábla a Pf.I.20.583/2013/15. sorszám alatti végzésével a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, így jogellenesen járt el akkor, amikor a per megszüntetéséről határozott.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság a 21. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította, és kötelezte őt, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 1 500 000 Ft kereseti illetéket.

Határozatának indokolása szerint ugyan a hatóság határozata folytán jött létre a felperes és az I. rendű alperes között a jogviszony, arra az elsőfokú bíróság analógia útján alkalmazni rendelte a régi Ptk. 474. §-ának (1) bekezdésében írtakat, amely kimondja, hogy megbízási szerződés alapján a megbízott köteles a rábízott ügyet ellátni. A régi Ptk. 474. §-ának (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a megbízást a megbízó utasításai szerint és érdekeinek megfelelően kell teljesíteni.

Az az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Ütv.) 1. §-a kimondja, hogy az ügyvéd a hivatásának gyakorlásával - törvényes eszközökkel és módon - elősegíti megbízója jogainak érvényesítését és kötelezettségeinek teljesítését. Közreműködik abban, hogy az ellenérdekű felek a jogvitáikat megegyezéssel intézzék el.

Mind a régi Ptk., mind az Ütv. alapján a kirendelt jogi képviselőknek az általuk képviselt peres fél utasításai szerint és érdekeinek megfelelően kell eljárnia. A peres fél érdekében való eljárás azt is magába foglalja, hogy a jogi képviselő köteles tájékoztatni az általa képviselt peres felet arról, ha szakmai meggyőződése szerint a fél, jelen esetben a felperes keresete nem alapos, hiszen szakértelemmel az ügyvéd rendelkezik. Ennek alapján helyesen járt el az I. rendű alperes akkor, amikor a szakmai álláspontját kifejtette a **Debreceni Törvényszék** előtt folyamatban lévő perről. A jelen perben eljáró elsőfokú bíróság ugyanakkor nem foglalhatott állást abban a kérdésben, miszerint a **Debreceni Törvényszék** előtt a felperes által a Megyei Jogú Város Önkormányzatával szemben indított perben alapos volt-e a felperes keresete, s ez alapján helyes jogi álláspontra helyezkedett-e akkor az I. rendű alperes, amikor a felperest arról tájékoztatta, hogy kereseti kérelme és a jogi indokolása megalapozatlan.

Ha a képviselt fél a jogi képviselő szakmai álláspontjának ismeretében is úgy dönt, hogy fenntartja a kereseti kérelmét, akkor a Ptk. 474. §-ának (2) bekezdésében rögzített utasítási jog alapján a jogi képviselőnek képviselnie kell a felperes kereseti kérelmét. Amennyiben ez szakmai álláspontjával nem fér össze, az olyan mértékben össze nem egyeztethető, ami a jogi képviselő megítélése szerint kizárja, hogy a felet képviselje a perben, akkor jár el helyesen, ha a megbízást felmondja.

Ennek azért van jelentősége, mert az iratok közt 10. sorszám alatt elfekvő beadvány 5. számú mellékleteként csatolt e-mailből megalapozottan nem következethetett arra az I. rendű alperes, hogy a felperes elállt a kereseti kérelmétől, és a per megszüntetését kérte. A beadványban ugyanis kifejezetten az szerepel, hogy módosítsa, vagyis szállítsa le a kereseti kérelmet egy forintra. A felperes kifejtette, hogy úgysem abban a perben fog eldőlni a Megyei Jogú Város Önkormányzata eljárásának jogszerűsége. A beadványból nem következik, hogy a felperes felhatalmazta volna az I. rendű alperest a kereseti kérelmétől való elállásra és arra, hogy a per megszüntetését kérje. Amennyiben az egy forintos kereseti kérelmet az I. rendű alperes komolytalannak ítélte meg, akkor járt volna el helyesen, ha erre külön felhívja a felperes figyelmét, aki ha ennek ellenére fenntartja a kereseti kérelmét, akkor az eljáró jogi képviselő bejelenti, hogy a képviselést a továbbiakban nem kívánja ellátni, amennyiben ilyen feltételek mellett nem kívánja képviselni a felperest a perben.

Az I. rendű alperes azonban nem ezt tette, hanem mérlegelt, és komolytalannak ítélve a leszállított kereseti kérelmet attól elállt. E tekintetben annak nincs jelentősége, hogy ezzel költségektől kímélte meg a felperest, mert bár lehet, hogy az a felperes érdekében állt, de nyilvánvalóan ellentétes volt ezen perbeli cselekménye a megbízó utasításával.

A régi Ptk. 318. §-ának (1) bekezdése értelmében alkalmazandó régi Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése kimondja: aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A felperes a keresetében sérelemdíjat jelölt meg az I. rendű alperessel szemben, a jogviszony létrejöttének időpontja miatt arra a régi Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni függetlenül attól, hogy az elállás bejelentésére már 2014. március 15. napja után, vagyis az új Ptk. hatálybalépését követően került sor. A régi Ptk. a sérelemdíj intézményét még nem ismerte, ezért csak a kártérítés szabályai alapján volt lehetőség a keresetet elbírálni.

A régi Ptk. 339. §-a szerint a kártérítési felelősség konjunktív feltétele a jogellenes magatartáson túl annak bizonyítása, hogy az azzal okozati összefüggésben a felperest kár érte. Ennek bizonyítottsága esetén mentheti ki magát a károkozó a felelősség alól annak bizonyításával, hogy az általában elvárható magatartást tanúsította, vagyis nem róható fel a felperest ért kár. Az megállapítható, hogy az I. rendű alperes nem az Ütv. és a régi Ptk. rendelkezései szerint járt el, azaz a magatartása jogellenes volt, azonban a felperes nem tudott igazolni kárt. A felperes a 14. sorszám alatti végzésben foglalt felhívás ellenére nem nyilatkozott arról, hogy mire alapítja az alperesekkel szemben támasztott nem vagyoni kártérítési igényét, csupán - a 17. sorszám alatt - továbbra is az alperesek jogellenes

magatartását hangsúlyozta, valamint II. rendű alperes előtt folyamatban volt perben elbírálandó jogkérdésre vonatkozó jogi álláspontját fejtette ki.

Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a pert megszüntető végzés nem eredményez ítélt dolgot, így a felperes nincs elzárva attól, hogy kereseti kérelmét a Megyei Jogú Város Önkormányzatával szemben ismételten előterjessze.

A II. rendű alperessel szemben előterjesztett kártérítési igény elbírálása során már hatályban volt a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.), mivel a II. rendű alperes keresettel érintett végzésének meghozatalára 2014. június 03. napján került sor.

A Ptk. 6:518. §-a kimondja, hogy a törvény tiltja a jogellenes károkozást.

A Ptk. 6:519. §-a szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól a károkozó, ha bizonyítja, hogy magatartása nem volt felróható.

A Ptk. 6:548. §-ának (1) bekezdése alapján a közigazgatási jogkörben okozott kárért akkor lehet megállapítani a felelősséget, ha a kárt közhatalom gyakorlásával vagy annak elmulasztásával okozták, és a kár rendes jogorvoslattal, továbbá a közigazgatás határozat bírósági felülvizsgálata iránti eljárásban nem volt elhárítható.

A Ptk. 6:549. §-ának (1) bekezdése értelmében a bírósági és az ügyészségi jogkörben okozott kárért való felelősségre a közigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség szabályait kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a kárigényt bírósági jogkörben okozott kár esetén a bírósággal, ügyészségi jogkörben okozott kár esetén a Legfőbb Ügyészséggel szemben kell érvényesíteni. Ha az eljáró bíróság nem jogi személy, a kárigényt az eljáró bíróság illetékességi területén működő jogi személyiséggel rendelkező bírósággal szemben kell érvényesíteni. A kártérítési keresetnek előfeltétele a rendes jogorvoslat kimerítése.

Ahogy arra a Debreceni Ítéltábla a Pf.I.20.510/2014/2. számú végzésének indokolásában is rámutatott, a Pp. 66. §-ának (1) és 70. §-ának (2) bekezdéseiből következően helyesen járt el a II. rendű alperes akkor, amikor az I. rendű alperes által bejelentett elállásra tekintettel a Pp. 157. §-ának e) pontja és a Pp. 160. §-ának (1) és (2) bekezdése alapján a per megszüntetése iránt intézkedett. A pártfogó ügyvéd kirendelésére vonatkozó hatósági határozatra is értelemszerűen irányadóak a meghatalmazásra vonatkozó rendelkezések, így a bíróságnak azt kell ilyen esetekben vizsgálnia, hogy a felperes bármilyen formában korlátozta-e a képviselő személyének perbeli cselekményeit. A **Debreceni Törvényszék** iratai között nem lelhető fel olyan okirat vagy a felperes olyan nyilatkozata, ami alapján azt lehetne megállapítani, hogy az I. rendű alperes csak korlátozottan tehetett meg nyilatkozatokat, így a II. rendű alperesnek - miután a Megyei Jogú Város Önkormányzat tárgyaláson jelenlévő jogi képviselője a per megszüntetéséhez költségigény nélkül hozzájárult - kötelessége volt a per megszüntetéséről rendelkezni.

A felperes tévesen értelmezte a Debreceni Ítélőtábla hatályon kívül helyező végzésének azon rendelkezését, amely az első fokon eljáró **Debreceni Törvényszéket** a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Ebből nem következik, hogy ítélettel kell befejezni az eljárást. A II. rendű alperes eleget tett a Debreceni Ítélőtábla utasításának, lefolytatta a megismételt eljárást, új határozatot hozott, ami azonban nem a felperes kereseti kérelmét elbíráló ítélet volt, hanem az elállás iránti kérelemre figyelemmel a per megszüntetéséről rendelkező végzés.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a II. rendű alperes a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, jogszabály megsértésére nem került sor.

Minderre figyelemmel az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, aki az elsőfokú bíróság tájékoztatása ellenére semmilyen költségkedvezmény iránti kérelmet nem kíván igénybe venni, ezért őt kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. §-a (1) bekezdésének g) pontja alapján feljegyzett illeték állam részére történő megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával a keresetének történő helyt adást kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást iratellenesen állapította meg, aminek megalapozásaként hivatkozott a LB-H-BJ-207-113 számú Legfelsőbb Bírósági határozatra. Eszerint a pártfogó ügyvéd akkor tesz eleget a lelkiismeretes eljárásra vonatkozó ügyvédi köteletségének, ha tájékoztatja az ügyfelet a felülvizsgálati kérelem megalapozottságával kapcsolatos eltérő jogi álláspontjáról, és ha az ügyfél a kérelmet változatlanul fenntartja, ellátja a pártfogó ügyvédi teendőket. Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben hangsúlyozta, hogy az ügyvéd nem szerkeszthet okiratot ügyfele nevében határozott utasításával ellentétesen, a háta mögött, ügyfele beleegyezése nélkül és érdekével ellentétesen. A kirendelt ügyvéd nem nyújthat be fellebbezést vagy beadványt úgy, hogy azt ne íratná alá az ügyfelével. Ő határozottan felszólította az I. rendű alperest a per végigvitelére, mert nem a kártérítés összege volt a lényeg, hanem a jegyző eltiltása. Az teljesen abszurd állítás, hogy az elsőfokú bíróságnak nincs elképzelése arról: egy eljárás során mi mennyibe kerül. A keresetlevele második oldalán részletesen leírta, hogy egy eljárásnak milyen költségei vannak, és a nem vagyoni kárról is szólt. A 30 milliós perérték abból adódott, hogy kevesebért nem voltak hajlandóak elbírálni az ügyet, azért utasították el, mivel kicsi a perérték. Az elsőfokú ítélet nem is merítette ki teljesen a keresetét, mert abban az I. rendű alperes eltiltását is kérte. Értetlenségét fejezte ki, hogy az egyes alperesekkel szemben érvényesített követelésre más-más jogszabályt alkalmazott az elsőfokú bíróság. A II. rendű alperes kárt okozott az eljárásával, ugyanis megállapításra került, hogy jogszabálysértő módon járt el, ezért kötelezték az eljárás megismétlésére, ami alapján nem lehet azt mondani, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben elvárható. Azt a II. rendű alperesnek látnia kellett volna, hogy a kirendelt ügyvéd összejátszott az ottani alperessel az alperes törvénytelenség ének elkerülése érdekében, és egy bíró vakon nem ítélezhet.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték lényegében annak helyes indokai alapján.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt alaptalannak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, és abból megalapozott jogi következtetésre jutott, amelynek indokaival is egyetértett az ítélet tábla.

A felperes alaptalanul sérelmezte a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság nem merítette ki teljesen a kereseti kérelmét. A csatolt iratokból megállapíthatóan a felperes a keresetlevelét eredetileg a Debreceni Járásbíróság előtt terjesztette elő 2014. június 20. napján a P.22.169/2014. szám alatt, amelyben az I. rendű alperest (akkor még egyedüli alperesként) kérte eltiltani attól, hogy „ügyfelének ügyében olyan tevékenységet folytasson ügyfele háta mögött, amivel ügyfelének jogos érdekét sérti, nem az ügyfél perbeli jogos érdekét képviseli, hanem a másik fél érdekében tevékenykedjen!!” A Debreceni Járásbíróság bírái az I. rendű alperessel fennálló rendszeres munkakapcsolat miatt elfoglaltságukat jelentették be, aminek okán a **Debreceni Törvényszék** az 1.Pkk.21.229/2014/2. szám alatti végzésével a Berettyóújfalui Járásbíróságot jelölte ki az „ügy elbírálására”.

A Berettyóújfalui Járásbíróság a 4.P.20.476/2014/2. szám alatti végzésével a felperest határozott kereseti kérelem előterjesztésére hívta fel, ennek keretén belül arra is, hogy amennyiben kártérítés megfizetésére kéri kötelezni az I. rendű alperest, úgy annak pontos összegét határozza meg. A felperes hiánypótlásra adott válaszában bejelentette, hogy eltiltásról szól a keresete, és az kiegészíti azzal, hogy 1 Ft kártérítés megfizetésére kéri kötelezni az I. rendű alperest az eltiltáson túl. A Berettyóújfalui Járásbíróság a 4. sorszám alatt meghozott végzésével a felperes keresetlevelét idézés kibocsátása nélkül elutasította, mert az 1 Ft kártérítés megfizetésére irányult, amely tekintetben - lévén 1 000 000 Ft-ot el nem érő követelésről szó - fizetési meghagyásos eljárásnak van helye. A végzés ellen a felperes fellebbezett hivatkozással arra, hogy nem csak 1 Ft kártérítésről szól a keresete, hanem eltiltásról és korrupció alapos gyanújáról is.

A fellebbezés folytán eljárta **Debreceni Törvényszék** a 2.Pkf.21.557/2014/2. szám alatti végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Határozatának indokolása szerint „A jogszabályi rendelkezéseket - erre vonatkozó bírói ítélet nélkül is - mindenkinek be kell tartani. Az olyan kereset, mely - akár általánosságban, akár konkrét ügy kapcsán - valamely jogszabályi rendelkezés betartásának kötelezésére irányul, határozott kereseti kérelemnek tekinteni nem lehet. Amennyiben az ügyvéd - megbízója állítása szerint - nem tartja be az ügyvédi hivatás gyakorlásának szabályait, és ezzel okozati összefüggésben a megbízót sérelem éri, a megbízó e sérelem megszüntetése, kiküszöbölése, kompenzálása érdekében fordulhat bírósághoz, s nem a jogszabályban foglaltak betartására kötelezés iránt. Fenti okfejtést figyelembe véve a felperes keresetében foglaltakat kizárólag 1 Ft kártérítés megfizetése iránti kereseti kérelemként lehetett elbírálni.”

A felperes ilyen előzmények után terjesztette elő a jelen perben elbírált keresetét tartalmazó keresetlevelét a **Debreceni Törvényszék**nél az 5.P.20.493/2015. szám alatt. Annak megfogalmazása szerint - egyúttal hivatkozással a **Debreceni Törvényszék**

2.Pkf.21.557/2014/2. számú végzésére - ismételten benyújtotta az I.rendű alperes neve alperes elleni keresetét kiegészítve. Annak érdekében, hogy ne legyen probléma a kis összegből, 30 000 000 Ft-ban határozta meg a vele szemben a követelt sérelemdíj összegét, valamint perbe vonta a **Debreceni Törvényszék**et, amellyel szemben 10 000 000 Ft sérelemdíjra tartott igényt. Ebben a keresetlevélben már nem ejtett szót a korábban az I. rendű alperessel szemben alkalmazni kért eltiltásról.

Tekintettel arra, hogy a **Debreceni Törvényszék** 2.Pkf.21.557/2014/2. szám alatti végzésének indokolása szerint a felperes eredetileg előterjesztett keresete másként, mint kizárólag kártérítés megfizetésére irányuló nem volt értékelhető, és a felperes a **Debreceni Törvényszék**nél ismételten benyújtott keresetlevelében mindössze 30 000 000 Ft és 10 000 000 Ft sérelemdíj iránti igényt fogalmazott meg, míg eltiltás iránti kérelmet nem terjesztett elő, ez a kereset másként nem volt elbírálni, mint kizárólag nem vagyoni kártérítés, valamint sérelemdíj megfizetésére irányuló kereseti kérelem. Ebből következően az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 215. §-ában foglaltakat akkor, amikor kizárólag a nem vagyoni kártérítés és sérelemdíj tárgyában hozta meg döntését.

Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást, hogy az I. rendű alperessel szemben érvényesített követelés elbírálása során a jogviszony keletkezése idején még hatályos régi Ptk., míg a II. rendű alperessel szemben érvényesített követelés elbírálása során a sérelemdíj alapjául szolgáló végzés meghozatalának időpontjában már hatályos Ptk. rendelkezéseit alkalmazta.

A felperes tévesen állította, hogy az I. rendű alperes tekintetében az elsőfokú bíróság az általa hivatkozott LB-H-PJ-2007-113 (és nem LB-H-BJ-207-113) számú eseti döntésben kifejtett állásponttal szemben foglalt volna állást, hiszen maga is arra a meggyőződésre jutott, hogy az I. rendű alperes kifogásolt eljárása jogellenes volt.

Ugyanakkor helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a kártérítés további konjunktív - azaz összefüggő, s ennél fogva a kártérítési felelősség megállapításához nélkülözhetetlen - feltétele, nevezetesen a kár, a perbeli esetben a nem vagyoni kártérítésre okot adó immateriális hátrány hiányzik.

A felperes e körben még csak értékelhető tényállítást sem tett, a fellebbezésében is mindössze visszautalt a keresetlevelében foglaltakra, amelyben azzal indokolta az I. rendű alperesekkel szemben érvényesített 30 000 000 Ft iránti követelését, miszerint „ne legyen probléma azzal, hogy kis összegről van szó”. Emellett a felperes a fellebbezésében utalt a még a Debreceni Járásbíróságnál előterjesztett keresetlevele második oldalán részletezett kiadásaira, ám ezek a tételek legfeljebb a jelen per tárgyát nem képező vagyoni kárigény alapját képezhették volna, a nem vagyoni kártérítési követelését azonban nem.

A II. rendű alperes tekintetében - ugyancsak osztva az elsőfokú bíróság álláspontját - nem eshetett kifogás alá az eljárása a pert megszüntető végzése meghozatalakor, amelynek indoka tekintetében az ítélet tábla visszautal az elsőfokú ítéletben foglaltakra. A felperes a fellebbezésében arra hivatkozott, hogy megállapításra került: a II. rendű alperes jogszabálysértő módon járt el, amiért kötelezték az eljárás megismétlésére, emiatt pedig

nem lehet azt mondani, miszerint „úgy járt el, ahogyan az adott helyzetben el kellett járni”. Itt feltehetőleg a felperes nem a II. rendű alperes eljárásának a felróhatóságára, hanem az eleve jogellenességére kívánt rámutatni, azonban nem szabad elfeledkezni arról, hogy a perbeli követelése alapját a pert megszüntető végzés meghozatala képezte, amely teljes mértékben független attól az eljárási szabálysértéstől, ami ezen eljárás megismétléséhez vezetett. Ezzel szemben vitán felül megállapítható, hogy a per megismételt eljárásban történt megszüntetésére az elsőfokú bíróság részéről jogszabálysértés nélkül került sor, aminek során a felperes által állított „bírói vakságra” sem vonható le következtetés, nem volt ugyanis olyan körülmény, amiből a pártfogó ügyvéd és az ellenfél összejárása következett volna.

Megalapozott volt tehát az elsőfokú bíróság azon jogi következtetése, hogy az alperesek esetében a nem vagyoni kártérítéshez, illetőleg a sérelemdíjhoz konjunktív feltételek hiányában alaptalan a kereset, ezért az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés szükségeltette kiegészítéssel a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes a fellebbezési eljárásban is pervesztes lett, ám az alpereseknek költsége nem merült fel, ezért ennek kérdésében határozni nem kellett. Az eljárás tárgyi illeték-feljegyzési jogos volta miatt le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a pervesztes felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának (3) bekezdése értelmében irányadó, a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján köteles megtéríteni. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viseléséről az ítéletábla a felperes pervesztességére tekintettel rendelkezett a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése szerint, azt az állam viseli a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 11/A. §-ának (2) bekezdése értelmében, míg a II. rendű alperes tekintetében ugyanezen jogszabály 11/A. §-ának (3) bekezdése alapján rendelkezett.

Debrecen, 2017. szeptember 27.

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, Dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, Dr. Molnár Tibor Tamás sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő